

EXPUNERE DE MOTIVE

Din cuprinsul Legii nr. 309/2002 rezultă că beneficiază de drepturile conferite de aceasta, numai persoanele care au efectuat stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii, în perioada 1950-1961. Dar în acești ani D.G.S.M., înființat la 14 ianuarie 1950 în cadrul Ministerului Construcțiilor, și trecut cu data de 14 ianuarie 1956 în subordinea Președinției Consiliului de Miniștri, nu a fost singura structură în care tinerii încorporați au efectuat stagiul militar în unități de muncă. Unități similare au funcționat și în subordinea altor ministere, cum au fost Ministerul Forțelor Armate și Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor. Subordonarea administrativă diferită, precum și culoarea uniformei, gri sau kaki, nu prezintă importanță întrucât scopul acestei legi reparatorii este acela de a recompensa o muncă prestată anterior ordonată de regimul acelei epoci pe criterii ideologice. Or, acest lucru nu poate fi împiedicat de o încadrare formulată în una sau alta din structurile organismului de stat din acea vreme. Cu toate că Convenția nr. 29/1930 a Organizației Internaționale a Muncii – O.I.M. – a interzis munca forțată, în cadrul acestor unități de muncă s-au operat cu o serie de metode tipice ale muncii forțate. Persoanele care au efectuat stagiul militar în cadrul unități de muncă au fost obligate să lucreze, prestând munci activități care nu au avut nimic comun cu instruirea militară. Pentru munca forțată prestată în aceleași condiții, în aceeași perioadă, este drept și echitabil acordarea acelorași drepturi prin lege. Soldații din aceste unități au fost selecționați la muncă pe criterii politice la Comisariatele Militare Regionale, în primul rând tineri cu origine socială „nesănătoasă”. Este de menționat, că gradul dobândit de acești tineri în perioada de muncă, datorită activității depuse, nu a fost recunoscut după lăsarea la vatră.

În acest context nu prezintă puțină importanță faptul că în anii ‘50, nr. spec. militare, „ numitorul comun” al acestor unități de muncă a fost 165, având doar administrații diferite. Schimbarea nr. spec. militare, ca element de discontinuitate, la începutul anilor ‘60, evidențiază faptul că s-a încheiat o perioadă „istorică” în acest domeniu.

Prin modificarea acestei legi se urmărește ca de prevederile ei să beneficieze și persoanele care au efectuat stagiul militar în cadrul unităților de muncă în perioada 1950-1961, altele decât detașamentele de muncă din cadrul D.G.S.M.

Inițiatori,
Senator Németh Csaba
Senator Sógor Csaba
Deputat Tóró Tibor

